Yargıtay 11. HD E.2025/6985 K.2026/4079 (01.07.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Hukuk Dairesi 2025/6985 E. , 2026/4079 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 20. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2023/1627 Esas, 2025/1817 Karar

HÜKÜM : Esastan ret

İLK DERECE MAHKEMESİ : Ankara 2. Fikri ve Sınaî Haklar Hukuk Mahkemesi

SAYISI : 2022/359 E., 2025/1817 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

KARAR

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin ...", “...” ibareli tanınmış bir çok markası bulunduğunu, davalı şirketin 2020/51932 sayılı "..." ibareli markanın tescili için davalı Kuruma başvurduğunu, başvuruya yapılan itirazın kısmen kabul edilerek başvuru kapsamından bir kısım emtiaların çıkarıldığını, ancak 43. sınıfa giren mal ve hizmetler yönünden itirazın kısmen reddedildiğini, markanın tescili halinde davacının seri markalardan biri olduğu izlenimini yaratacağını, taraf şirketlerin pay sahiplerinin kardeş olduğunu, bu nedenle davalının, davacının faaliyetlerinden ve markasal tercihlerinden yakından haberdar bulunduğunu, dava konusu edilen markayı tesadüfen seçmediğini, tarafların ticari faaliyetlerini ve malvarlıklarını ayırmak amacıyla akdettikleri 27.09.2011 tarihli devir sözleşmesinde davalının “...markalarını sadece başına “3S” ve “S” gibi unsurlar ekleyerek kullanmayı taahhüt ettiğini, sözleşmede sadece kullanım hakkı verildiğini, “...markasının tüm sektörler yönünden mülkiyetinin ve tescil ettirme hakkının ise davacının ortağına ait olduğunu, buna rağmen davalının dava konusu markayı tescil ettirmek istemesinin kötüniyetini gösterdiğini ileri sürerek ...Yeniden İnceleme ve Değerlendirme Kurulunun 2022/M-8160 sayılı kararının iptaline, 2020/51932 sayılı "3S ..." ibareli markanın tescili halinde hükümsüzlüğü ile sicilden terkinine karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

1.Davalı ... vekili cevap dilekçesinde; Kurum kararının hukuka uygun olduğunu savunarak davanın reddini istemiştir.

2.Davalı şirket vekili cevap dilekçesinde; davalının ortakları ile davacının ortağı ve yöneticisi olan şahsın kardeş olduklarını, müvekkilinin 2011 yılında vardıkları ticari ayrılık kararı sonrasında davacı ile imzaladıkları protokole güvenerek hareket ettiğini, söz konusu protokole göre davalının dava konusu markayı tescil ettirme hakkının bulunduğunu, müvekkilinin kilit ve hırdavat sektöründe herhangi bir faaliyetinin söz konusu olmadığını, davacının yıllarca sessiz kalarak hak kaybına uğradığını, markaların benzer olmadığını, karıştırılma ihtimallerinin bulunmadığını savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile taraf markaları arasında görsel, işitsel ve kavramsal açılardan benzerlik bulunduğu ancak dava konusu markanın kapsamında kalan 43. sınıf hizmetler açısından emtia benzerliği şartının gerçekleşmediği, "……+şekil" markasının Türkiye'de esas olarak "kilitler, güvenlik sistemleri"nde davacı tarafından istikrarlı bir şekilde uzun yıllardır kullanıldığı, ilgili sektörde iyi bilindiği ve tanınmışlığa ulaştığı, Kurum kararı ile davalı tarafın dava konusu markasının kapsamında sadece 43. sınıfa giren hizmetlerin kaldığı, bu hizmetlerin ilgili olduğu sektörün davacının markasının tanınmış olduğu sektörden farklı olduğu, davacının 6769 sayılı Sınai Mülkiyet Kanunu'nun (SMK) 6/5 hükmünde sayılan şartların gerçekleştiğine dair herhangi bir delil sunmadığı, dava konusu markanın davalının ortakları olan şahısların, davacının ortağı olan şahısla imzaladıkları sözleşme hükümlerine aykırı bir nitelik taşımadığı, söz konusu protokolde bu şahısların "...ifadesinin başında "3S", "S" gibi ifadelere yer vererek markasal kullanımlarının gerçekleşebileceğinin kabul, beyan ve taahhüt edildiği göz önünde bulundurulduğunda marka başvurusunun kötüniyetli yapıldığının ispat edilemediği gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiş, hüküm, davacı vekilince istinaf edilmiştir.

IV. İSTİNAF

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile İlk Derece Mahkeme kararında usul ve esas yönünden hukuka aykırılık bulunmadığı, dava konusu 2020/51932 sayılı 43. sınıf hizmetlere ilişkin "……" ibareli marka başvurusu ile davacının "….." ibareli markaları arasında asli unsurlarını oluşturan "….." ibaresinin ortaklığından kaynaklanan görsel, işitsel ve kavramsal benzerlik bulunmakta ise de taraf markaları arasında emtia benzerliği şartı gerçekleşmediğinden SMK'nın 6/1 hükmü koşullarının oluşmadığı, davacıya ait "….." ibareli markaların "Kilitler ve güvenlik sistemleri" yönünden tanınmış olduğu ancak bu tanınmışlık nedeniyle davacı markalarının davalının başvuru markası kapsamında yer alan 43. sınıf hizmetlerle ilişkilendirilmelerinin söz konusu olmadığı, davalı şirket ortakları ile davacı şirket ortaklarının aynı aileden oldukları ve taraflar arasında 27.09.2011 tarihli Devir Sözleşmesi düzenlendiği, anılan sözleşmenin "Marka Kullanmama Yükümlülüğü" başlıklı 1.4. maddesinde "…." markasının kullanımının davacı şirkete bırakıldığı, davalı şirket ortaklarının "…." markasını davacı şirketten devraldıkları gayrimenkullerde kullanma hakkını sahip oldukları, kilit ve hırdavat sektöründe hiçbir şekilde kullanmamayı ve diğer alanlarda ise ancak başında "S" ya da "3S" ibaresi ile birlikte kullanmayı taahhüt ettikleri, dava konusu başvuruda "……" markasının sözleşmede öngörüldüğü şekilde "3S" ibaresi ile birlikte kilit ve hırdavat sektörü dışında 43. sınıf hizmetler için kullanıldığı, "….." ibaresinin ön plana çıkarılmadığı, bu durumda anılan sözleşmeye uygun biçimde yapılan marka başvurusu için kötüniyet iddiasının ispatlanamadığı gerekçesiyle davacı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiş, hüküm, davacı vekilince temyiz edilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Dava ve Hukuki Nitelendirme

Dava, davalının "……" ibareli marka başvurusuna davacının "….." esas unsurlu markalarını mesnet göstererek yaptığı itirazın kısmen reddine dair nihai Kurum kararının iptali ile tescili halinde markanın hükümsüzlüğü istemine ilişkindir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Yapılan yargılama ve saptanan somut uyuşmazlık bakımından uygulanması gereken hukuk kuralları gözetildiğinde İlk Derece Mahkemesince verilen kararda bir isabetsizlik olmadığının anlaşılmasına göre yapılan istinaf başvurusunun 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 353/1-b(1) hükmü uyarınca Bölge Adliye Mahkemesince

esastan reddine ilişkin kararın usul ve yasaya uygun olduğu kanısına varıldığından Bölge Adliye Mahkemesi kararının onanmasına karar vermek gerekmiştir.

VI. SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle, davacı vekilinin temyiz itirazlarının reddi ile Bölge Adliye Mahkemesince verilen kararın HMK'nın 370/1 hükmü uyarınca ONANMASINA, aynı Kanun'un 372. maddesi uyarınca işlem yapılmak üzere dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz edene yükletilmesine, 01.07.2026 tarihinde kesin olarak oy birliğiyle karar verildi.